

روزنامه ی " تورنتو استار " چاپ تورنتو

مورخ دهم اپریل 2012 م

مترجم : پیکار پامیر

پسر بچه های رقص در افغانستان و...

روزنامه ی انگلیسی زبان " تورنتو استار " ، گزارش نسبتاً مفصلاً دارد در مورد اعمال " بچه بازی " در افغانستان که آنرا از قول " ارنستو لندونا " خبرنگار " واشنگتن پُست " ، با عکس پسر بچه یی در حال رقص ، در صفحه چهاردهم مورخ دهم ماه اپریل سال روایت خویش بچاپ رسانیده است . چون اخیراً این عمل ننگین، انعکاس منفی وسیعی در رسانه ها و افکار عامه ی جهان غرب داشته است، بنابراین، خواستم ترجمه ی فارسی دری گزارش منتشره را غرض مرور و مطالعه ی هم میهنان گرامی تقدیم نمایم :

گزارش چنین آغاز میشود : " پسر بچه ی ١٠ ساله با رنگ پریده و چشمان نافذ، اسیر نگاه های شخصی بنام میرزا خان است . این دهقان بیست و دو ساله میگوید " این بچه، نسبت به بچه های دیگر در این قریه، بسیار قشنگ است . " این جوان دهقان کار، برای خبرنگار توضیح میدهد که چرا بخاطر همخوابه گی و شهوت رانی ، در خدمت آن پسر بچه است؟ دلیل مهم دیگری وجود داشته است که وحید {پسر بچه ی ١٠ ساله} را وادار به پذیرش خواهشات دیگران برای عیاشی ساخته است ؛ او پدر ندارد و لهذا کسی نیست که او را { از اینکار} نجات دهد. شرایط {ناگوار} زنده گی ، تعداد زیاد دیگری از کودکان را نیز قربانی شهوترانان میکند. ناظران حقوق بشر غربی که خود در محافل رقص پسر بچه ها اشتراک نموده اند، میگویند که استفاده ی شهوانی از پسر بچه های سنین پایین و یا نگهداشتن آنان بحیث پارتنر {همسر} که در عین حال، لباس های زنانه به تن شان میکنند و در میان جمعیت رقصانده میشوند، نسبت به سابق رو به افزایش است . " دی برلنبرگ ورت " ، یکی از کارشناسان حمایت از کودکان متعلق به برنامه ی سازمان ملل در افغانستان میگوید " خوش دارید یا نه، در تحت حاکمیت گروه طالبان نقش قانون مؤثر تر بود... آنان {گروه طالبان} این عمل را بمتابه ی

گناه و معصیت تلقی میکردند و تا حد زیادی جلو آنرا گرفته بودند" طی ده سال گذشته، این وقایع در مناطق پشتون نشین جنوب و نقاط زیادی از ولایات شمال و حتا در پایتخت کشور رو به افزایش بوده است. برخی از سربازان کانادایی نیز از چشمدید های خود شان از محافل بچه بازی در پایگاه های نظامی و ستیشن ها (مراکز) پولیس افغانستان میگویند و آنرا بنام " پنجشنبه روز عشق بازی مردها" یاد میکنند. چنانکه بعضی از سربازان ، موضوع را قبلاً به کمیون سمع شکایات ارتش رسا نیده و کمیون مذکور تحقیقاتی را نیز به راه انداخته است، مگر این تحقیقات، بخاطر نبود شاهدان کافی نتیجه یی به بار نیاورده . یک مقام امریکایی اظهار داشت که چنین چیز هایی که در اینجا غیر قانونی است ، در بسیاری از کشورهای دیگر نیز ضد قانون بحساب میرود. یک گزارش سالیانه ی (2010) حقوق بشر افشا میکند که افراد نیروی امنیتی افغانستان که از سوی امریکایی ها تمرین دیده و سلاح هم بدست آورده اند، با سواستفاده از فضای معافیت، به عمل بچه بازی متوسل میشوند. نیرو های خارجی که در افغانستان بسر میبرند، بخاطر نبود آمار قابل حساب ، توجه چندانی در این زمینه مبذول نمیدارند."

در گزارش منتشره آمده است که " حیات الله جواد مسوول بخش حقوق بشر در شهر مزار شریف میگوید : " تعداد زیادی از مردم ، آغشته به این عمل اند، اما کسی نمیخواهد چیزی در این باره بگوید . "

در گزارش، همچنان تذکر رفته است که : " دریک گفت و گوی اخیر که با میرزا خان انجام داده شد، وی اظهار داشت که مرد ها از قرابت با پسر بچه ها واقعاً لذت میبرند. وی با پسر بچه یی که همراهش بود، موافقت کرد تا در یک گفت و شنید در یک کلبه ی گلی ، واقع دریک قریه ی

کوچک مربوط ولایت بلخ اشتراک نماید، قریه بی که فقط در چند مایلی دور تر از آن، گروه طالبان غرض تسلط بر حکومت، می جنگند. {میرزاخان} تأکید کرد که {بخاطر پنهانکاری}، تنها نام اول وی ذکر شود، هر چند عمل بچه بازی در افغانستان بگونه ی مخفی و علنی، حتا در حضور خارجی ها هم صورت میگیرد . . . وحید، پسر بچه ی ۱۰ ساله که لباس گلابی رنگی بنام " شلوار کمیز" به تن کرده {در کنار میرزاخان نشسته} و میرزا میگوید بچه را بخاطری برگزیده است که ازدواج با زنان، گران تمام میشود. وی علاوه نمود که وحید هنوز نمی رقصد، اما پس از چند سال، رقص خوبی خواهد شد. "

گزارشگر می افزاید : " وقتی از وحید پرسیدم راجع به اینکه رقص شوی، چه احساس میکنی ؟ توأم با یکنوع حیا گفت " احساس خوشی میکنم". شخص دیگری بنام اسدالله در کنارش نشسته بود که میگفت در بخشی از جنوب قندهار عسکر است . اسدالله اظهار داشت که پسر بچه ی نو جوانی را جذب کرده بود که شانزده سال داشت، اما رابطه ی شان بسیار زود از هم گسیخت. بعداً پسر دیگری بنام جواد را با خود نگهداشت که همین اکنون هجده ساله است . موقعی که ریش به رخسارش ظاهر شود، دیگر دورانش پایان می یابد و آنگاه سعی خواهد کرد پسر بچه ی دیگری را انتخاب کند که ریش نداشته باشد. اسدالله علاوه نمود که هر کسی که بچه نگهدارد، در عین حال متأهل هم است ، مگر وی هرگز همسر زن نداشته است. وی هم چنان میگوید " در افغانستان، زن را در هر جا و هر محفل برده نمیتوانی ، اما بچه را میتوانی هر جا با خود ببری، بهمین دلیل ، این عمل را ترجیح داده است."

آقای جواد، تحلیلگر حقوق بشر { در مزار} میگوید : " کسی که بچه نگهدارد، در زمره ی ملکیت شخصی اش بحساب میرود و بچه هایی که زیبا تر هستند، تا ده ها هزار دالر هم خرید و فروش میشوند. بعضی از نگهدارنده گان {مالکان} ، گاهی او را غرض رقصیدن در محافل خوشی و یا همخوابه شدن با دیگران، به کرایه هم میدهند. "

آقای جواد میگوید : " این یک اهانت { به انسان} است ... بسیاری از این بچه ها آرزو ندارند تن به چنین اعمال بدهند، ولی چون متعلق به خانواده های نادار هستند، لهذا بخاطر بدست آوردن پول، به این کار میپردازند. "

گزارش از قول محمد فهیم که پیشه ی عکاسی و فلمبرداری در شهر کابل دارد، می افزاید که " از پنج محفل عروسی در شهر کابل، در یکی از آنها بچه رقصانده میشود... مقامات امنیتی از موضوع

کاملاً اطلاع دارند . . . در یکی از فلم های اخیر که ثبت کرده ، پسر خورد سالی را نشان میدهد که با آرایش غلیظ در میان جمعیتی که میخندند و کف می زنند، می رقصند... افراد پولیس هم در چنین محافل اشتراک میورزند؛ زیرا آنها هم از آن لذت میبرند. "

در این گزارش مفصل، از قول "برات علی باتور" ، عکاس و ژورنالیست که مدت زیادی را در این راستا به مطالعه پرداخته است ، گفته شده که " چنین پسر ها ، وقتی بزرگ شدند، دور انداخته میشوند؛ آنگاه است که تعدادی از آنها به مواد مخدر رو می آروند... وقتی در جامعه ی افغانی، بالای کسی تجاوز جنسی صورت بگیرد، شخص مورد تجاوز، دیگر جایی در میان مردم ندارد. "

گزارش علاوه میکند : " باتور هنگامیکه پروژه ی تحقیقاتی اش پیرامون پسر بچه های رقص به تمام برساند، میخواهد آنرا به اختیار سازمانهای غیر دولتی بگذارد؛ زیرا آنها مشتاق اند آنرا بخاطر آگاهی دیگران به نمایش بگذارند... باساس تجارب عده ی زیادی از مردم ، در افغانستان از سالها بدینسو از بچه ها غرض عیاشی استفاده میشود... عمل بچه بازی از زمانی راه افراط پیمود که قوماندان های مجاهدین علیه قشون شوروی می جنگیدند و بالای پسرانی به تجاوز می پرداختند که از میان قرا و قصبات عبور میکردند. .. در نیمه های دهه ی نود، طالبان از بد اخلاقی و ازدواج برخی از قوماندانهای {مجاهدین} با پسر بچه ها به خشم آمدند... در افغانستان، قانون شرعی، عمل بچه بازی را اکیداً ممنوع کرده است. همچنان ، همخوابه شدن پیش از ازدواج { دختران } را نیز قدغن کرده است. باساس قانون در افغانستان، سن ازدواج برای پسران هجده و برای دوشیزه ها شانزده است... در دوران حاکمیت گروه طالبان، اگر مرد با مرد هم بستر میشد، اعدامش میکردند. در آن سالها عمل بچه بازی بگونه مخفی صورت میگرفت، اما پس از سال 2001 م که امارت طالبان سقوط کرد و پولهای زیادی به کشور سرازیر شد، عمل مذکور آشکار گردید. "

" ورت " کارمند سازمان ملل برای آسایش کودکان که مدت سه سال است در کابل به سر میبرد، اظهار میدارد که " یکی از مسایل تأسف بار در افغانستان اینست که از عمل شهوت رانی با کودکان جلوگیری نشده است ... ما هرگز نمی گوئیم که سند و ثبوتی در این مورد وجود ندارد... ما، طی تماسهای اخیر با مقامات افغانی ، یکبار دیگر سیر روبه افزایش این اعمال را به اطلاع شان رسا نیدیم ... اگرچه در ماه های اخیر، اقداماتی مبنی بر کاهش دادن عمل بچه بازی از سوی مقامات مربوط بعمل آمده، اما تا حال هیچ کسی را ندیده که مجازات شده باشد. "

در بخشهای اخیر گزارش علاوه شده که : " در ماه مارچ سال 2008 م ، یکی از سر بازان کانادایی بنام " جین جون " گزارشی داشت مبنی بر اینکه وی شاهد عمل لواط یک سرباز افغانی با

یک پسر بچه بوده است ، اما از سوی افسر فرمانده برایش گفته شد تا موضوع را فراموش نماید، برخی از سربازان دیگر کاندایی هم عین گزارش ها را تقدیم کردند، مگر کارشناسان بخش وزارت دفاع کانادا گفتند که آنها وظیفه ی تحقیق در این زمینه را ندارند " (پایان)

یادداشت مترجم :

در کشوری که از یکطرف جنگزده و اشغال شده و اسیراستعمار باشد و از جانب دیگر، تروریسم و رجعت گرایی و تعصبات کورمذهبی و فساد شدید اداری دران بیداد کند و در عین حال، درسوزمین بی صاحبی که دل هیچ مسوول دولتی بحال زار مردم بجان رسیده و بخصوص بحال دردناک زنان و کودکان معصوم و مظلوم میهن نسوزد، و دریک نظام سیاسی که هنوز هم خائنان و جنایتکاران مشهورحاکم بر سرنوشت ملت باشد و ظلم و زور و ثروت حرف اول و آخر را بزند، چه انتظاری بیشتر از این میتوان داشت؟